

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

LLEI
6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

I

La gestió dels residus basada en un alt nivell de protecció del medi ambient constitueix un objectiu prioritari arreu del món. Per això, l'ordenació d'aquesta gestió pública és objecte de preocupació a nivell internacional i, molt especialment, a nivell de la Comunitat Europea, com es posa en relleu en la Directiva 91/156/CE, del 18 de març, i en la Directiva 91/689/CE, del 12 de desembre, que modifiquen l'anterior normativa comunitària sobre aquesta matèria, atenant les experiències adquirides i l'adaptació al progrés científic i tècnic.

II

La gestió dels residus que es generen a Catalunya no ha assolit encara la totalitat dels objectius propis d'una política ambiental dirigida a la protecció del medi i a la millora de la qualitat de vida. Per això, en el marc de la normativa, les polítiques i les estratègies de la Comunitat Europea i de la legislació bàsica de l'Estat, la Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, ha d'intensificar la seva acció d'ordenació, execució i gestió en aquesta matèria. I aquesta acció pública s'ha de recolzar en la participació i la decidida col·laboració dels productors de residus, de la gestió del sector privat i dels ciutadans en general. Per això, és necessari intensificar les accions dirigides a la informació, la sensibilització i conscienciació social.

III

Aquesta Llei adopta la terminologia i les definicions de les directives de la Comunitat Europea i assumeix els objectius i enfocaments i l'estratègia d'aquestes, adaptats a les característiques, les peculiaritats i les condicions polítiques i socioeconòmiques del territori de Catalunya.

IV

La competència per a la gestió dels residus és compartida entre la Generalitat de Catalunya i els ens locals que conformen l'organització territorial d'aquesta; per això, la Llei estableix la delimitació de les funcions pròpies d'ambdues institucions públiques i el marc de les relacions interadministratives bàsiques. Tot i que la gestió dels residus municipals ha estat declarat servei públic de prestació obligatòria per la legislació de règim local, la Generalitat de Catalunya, per tal d'assolir un adequat nivell de protecció del medi ambient, haurà de vetllar per la prestació de les operacions de disposició del rebuig dels residus, en els termes d'aquesta Llei, respectant les competències locals.

V

Una gestió eficient dels poders públics, a més de vetllar per la valorització i la disposició responsable del rebuig dels residus, ha de promoure les accions més idònies dirigides a reduir-ne la producció.

La reducció i la valorització i comercialització dels residus fan indispensable l'aplicació de les tècniques de recollida selectiva, reciclatge i reutilització com a primeres matèries. Cal tenir cura que les operacions de recollida, transport, valorització, comercialització de residus, i les de disposició del rebuig dels residus, es duïguin a terme amb un alt nivell de protecció del medi ambient, i això exigeix d'establir els corresponents mecanismes d'autorització, de seguiment i de control per les administracions competents. Per tant, és convenient d'establir un sistema d'assessorament i d'assistència científica i tècnica als òrgans de les administracions que tenen atribuïdes les diverses competències sobre els residus.

VI

Per assolir els seus objectius, aquesta Llei declara servei públic de titularitat de la Generalitat el tractament dels següents residus especials: els frigorífics i altres aparells que contenen clorofluorocarburs, les piles, els fluorescents, els llums de vapor de mercuri i els olis.

També es declara servei públic la disposició del rebuig dels residus especials en plantes externes.

La prestació d'aquests serveis públics es durà a terme preferentment per sistemes de gestió indirecta, és a dir, per concessió, concert o altres, com a sistemes més adequats pel fet de tractar-se d'una activitat econòmica.

En una segona fase, la Generalitat podrà assumir el servei de reciclatge de residus no municipals en lliure concurrència amb la iniciativa privada, igualment com les operacions de tractament que permetin la valorització de les altres categories de residus, o bé n'afavoreixin el tractament com a font d'energia o la disposició del rebuig dels residus.

La prestació d'aquests serveis merita les taxes que garanteixin llur autofinançament en aplicació del principi que "qui contamina paga".

VII

L'atribució als ens locals d'un àmbit competencial propi d'ampli abast, en aplicació del principi de descentralització administrativa, s'ha de configurar atenent la capacitat econòmico-financera i de gestió dels ens locals de Catalunya i la circumstància de tractar-se d'una funció compartida. Per això, s'ha d'instrumentar, en el camp de les relacions interadministratives, un sistema específic de cooperació econòmica de l'Administració de la Generalitat amb els ens locals, en el marc del Pla director d'inversions locals de Catalunya.

VIII

Les noves polítiques i estratègies sobre la gestió dels residus que orienten aquesta Llei exigeixen a l'Administració de la Generalitat una ordenació integrada dels residus, amb independència de llur origen, llur naturalesa o llur destinació. A la ve-

gada cal remarcar la posició rellevant que té en la Llei el Programa d'actuació de la Generalitat en la gestió dels residus. Aquest programa general intensifica de manera molt notable la intervenció de la Generalitat en l'assoliment de l'objectiu general de procurar una gestió de residus plenament adaptada a les exigències de qualitat ambiental, de reducció i de valorització de les fraccions residuals aprofitables.

La Llei estableix la integració de funcions en un sol òrgan i millora l'acció pública de l'Administració de la Generalitat mitjançant l'acció d'un ens responsable que pugui donar una resposta àgil i eficient a la complexa problemàtica dels residus, que abasta des d'actes de policia administrativa i d'autorització i registre d'activitats fins a la promoció d'obres i instal·lacions, qualsevol que sigui llur sistema de gestió.

Per tot això, la Llei transforma l'actual Junta de Residus en una entitat pública acollida a l'estatut de l'empresa pública catalana que regula la Llei 4/1985, del 29 de març, i li atorga totes les funcions que sobre ordenació i gestió dels residus té el Departament de Medi Ambient. Això dota el nou ens de potestat operativa, tant en règim administratiu com en règim privat, més pròpera als instruments d'empresa que l'exercici de les seves funcions reclama.

IX

La Llei promou una política de gestió dels residus basada en la col·laboració dels productors i els gestors de residus. Tot i així, és necessari dotar l'Administració de la Generalitat i els ens locals, segons la distribució de competències sobre aquesta matèria, dels instruments coercitius adequats i proporcionats per a poder garantir el compliment de les prescripcions legals i la correcció de les infraccions.

X

Atenent totes aquestes consideracions, la Llei, en els seus tres títols i en les seves disposicions addicionals i finals, regula amb caràcter general la gestió dels residus que s'originen o bé es gestionen en l'àmbit territorial de Catalunya, exclosos els radioactius, els miners, els agropecuaris que no s'utilitzin exclusivament en l'explotació agrària que els genera, els explosius desclassificats, els que es gestionin com a aigües residuals i els efluentes gasosos emesos a l'atmosfera. Aquesta regulació parteix d'un ampli quadre de definicions adoptades de les directives comunitàries sobre aquesta matèria, amb l'objectiu d'instaurar una terminologia comuna que permeti de superar el que fins ara ha estat un focus de conflicte en la delimitació competencial i en la determinació de responsabilitats, i fixa els objectius bàsics de la protecció de la salut de les persones i del medi ambient i la preservació de la natura.

En el títol primer, la Llei ordena el conjunt de l'acció pública necessària per l'assoliment d'aquests objectius, sota els principis generals de reducció i valorització dels residus i suficiència de les instal·lacions. Estableix les obligacions del productor, del posseïdor i del gestor de residus i ordena els instruments i les tècniques principals a emprar, amb una regulació especial de les actuacions de reciclatge, de tractament i de disposició del rebuig dels residus i de les taxes que merita aquest servei. Regula també les competències

i les funcions dels ens locals i els principals instruments de gestió en aquest àmbit i crea el Fons de Gestió de Residus com a mecanisme específic d'assistència dels ens locals de Catalunya per l'Administració de la Generalitat i de cooperació amb aquests.

En el títol segon, la Llei regula la Junta de Residus i en fixa la naturalesa d'empresa pública; n'estableix les funcions, la composició —que garanteix la participació dels ens locals, de les empreses, dels sindicats, del Consell de Cambres, de les entitats ecologistes i del gerent de la Junta de Sanejament, per tal d'assegurar la necessària coordinació entre l'actuació de les dues Juntes— i l'organització, de caràcter eminentment gerencial, i, finalment, en determina el patrimoni, els recursos i la responsabilitat.

En el títol tercer, la Llei regula el règim sancionador. Tipifica les infraccions, classificades en tres categories: molt greus, greus i lleus, i les sancions que els corresponen.

La Llei estableix els criteris per a graduar aquestes sancions, agrupats en dos apartats, els de caràcter objectiu i els de caràcter subjectiu, i es fixen determinades especialitats en els supòsits d'afecions a la salut o a la seguretat de les persones i en aquells en què els beneficis de la infracció excedeixin l'import de la sanció imposable.

S'estableix un límit per a l'aplicació de la reincidència, que és el de no poder ésser apreciada més que en el cas de les infraccions molt greus, ja que els supòsits de concurrència en les infraccions greus i lleus comporten l'elevació del grau de la infracció.

La Llei desenvolupa amb amplitud el sistema d'adopció de mesures cautelars en supòsits d'infracció amb constatació de danys al medi ambient.

La Llei regula la prescripció de les infraccions i de les sancions amb terminis idèntics, que són: a) per a les infraccions molt greus i les sancions corresponents, quatre anys; b) per a les infraccions greus i les sancions corresponents, dos anys, i c) per a les infraccions lleus i les sancions corresponents, sis mesos.

Finalment, l'especialitat de l'acció pública en aquesta matèria recomana d'establir una ordenació legal de les funcions d'inspecció, que són regulades pel capítol X del mateix títol tercer.

L'aplicació de la Llei exigeix l'establiment d'una àmplia gamma d'instal·lacions i de sistemes de gestió i, per això, les disposicions finals fixen els terminis d'entrada en vigor d'algunes de les seves disposicions.

TÍTOL PRIMER Gestió dels residus

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 1 Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de la gestió dels residus en l'àmbit territorial de Catalunya, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria d'ordenació del territori, de protecció del medi ambient i de preservació de la natura.

Article 2 Objectius

L'objectiu general d'aquesta regulació és millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Ca-

talunya, obtenir un alt nivell de protecció del medi ambient i dotar els ens públics competents per raó de la matèria dels mecanismes d'intervenció i control necessaris per a garantir que la gestió dels residus es duu a terme sense posar en perill la salut de les persones i sense perjudicar el medi i, en particular:

- Prevenint els riscos per a l'aigua, l'aire, el sòl, la flora i la fauna.
- Eliminant les molèsties per sorolls i olors.
- Respectant el paisatge i els espais naturals i especialment els espais protegits.
- Impedint l'abandonament, l'abocament i, en general, tota disposició incontrolada dels residus.

Article 3 Definicions

—1 S'entén per:

a) Residu: qualsevol substància o objecte de què el seu posseïdor es desprengui o tingui la intenció o l'obligació de desprendre's.

b) Productor: qualsevol persona, física o jurídica, l'activitat de la qual produeixi residus com a productor inicial i qualsevol persona, física o jurídica, que efectui operacions de tractament previ, de barreja o d'altre tipus que ocasionin un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus.

c) Posseïdor: el productor dels residus o la persona física o jurídica que els tingui en possessió i no tingui la condició de gestor de residus.

d) Gestió: la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la valorització, la disposició del rebuig i la comercialització dels residus, inclosa la vigilància d'aquestes operacions i la vigilància dels llocs de descàrrega després de llur clausura o tancament. No es considera gestió de residus l'operació de reciclatge en l'origen dels residus que es reincorporen al procés productiu que els ha generat.

e) Rebuig: residus o fraccions no valoritzables.

f) Valorització: qualsevol de les operacions enumerades en l'annex II.

g) Disposició del rebuig: qualsevol de les operacions enumerades en l'annex I.

—2 Als efectes d'aquesta Llei, s'entén també per:

a) Recollida: l'operació consistent a recollir, classificar i/o agrupar residus per transportar-los.

b) Transport: l'operació de trasllat dels residus des del lloc de recollida fins a les plantes de reciclatge, tractament o disposició del rebuig.

c) Emmagatzematge: l'operació de dipòsit temporal dels residus, prèvia a les operacions de reciclatge, tractament o disposició del rebuig.

d) Comercialització: l'operació de venda o transferència de subproductes i matèries o substàncies recuperades per a reincorporar-les al procés productiu.

—3 Als efectes de la gestió, s'entén per:

a) Residus municipals: els residus domèstics i també els residus de comerços i d'oficines i serveis i d'altres residus que, per llur naturalesa o composició, poden assimilar-se als residus domèstics.

b) Subproductes: els residus que es poden utilitzar directament com a primeres matèries d'altres produccions o com a substituït de productes comercials i que són recuperables sense necessitat de sotmetre'ls a operacions de tractament.

c) Reciclatge: les operacions de recuperació de subproductes dels residus.

d) Tractament: l'operació o conjunt d'operacions de canvi de característiques físiques, químiques o biològiques d'un residu per tal de reduir o neutralitzar les substàncies perilloses que conté, recuperar-ne matèries o substàncies valoritzables, facilitar-ne l'ús com a font d'energia o afavorir-ne la disposició del rebuig.

e) Abocadors de residus: la instal·lació de disposició del rebuig dels residus que s'utilitza per al dipòsit controlat d'aquest en la superfície o sota terra.

f) Deixalleria: el centre de recepció i emmagatzematge, selectius, de residus municipals que no són objecte de recollida domiciliària.

Article 4 Àmbit d'aplicació

—1 Recauen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els residus que s'originen a Catalunya i els que es gestionen en el seu àmbit territorial.

—2 Queden exclosos de l'aplicació d'aquesta Llei:

- Els residus radioactius.
- Els residus resultants de la prospecció, l'extracció, el tractament i l'emmagatzematge de recursos minerals i de l'explotació de pedreres.
- Els residus d'explotacions agrícoles i ramaderes que no siguin perillosos i s'utilitzin exclusivament en el marc de l'explotació agrària.
- Els explosius desclassificats.
- Els residus que es gestionen com a aigües residuals.
- Els efluent gasosos emesos a l'atmosfera.

Article 5 Disposicions específiques

—1 Mitjançant disposició reglamentària s'ha de regular la gestió de categories determinades de residus la naturalesa, les característiques o l'especial problemàtica i la necessària adaptació al progrés científic i tècnic dels quals ho exigeixin.

—2 També s'han de regular per disposició reglamentària les diferents activitats de gestió de residus. En aquesta regulació, es poden eximir del règim d'autorització determinades activitats de reciclatge i de tractament de residus inerts i de residus municipals. En aquest cas, la inscripció en el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya creat per l'article 19 té caràcter constitutiu.

CAPÍTOL II Acció de la Generalitat

Article 6 Programa general

—1 El Govern de la Generalitat ha d'elaborar un programa de coordinació del conjunt d'accions necessàries per a:

- Promoure la minimització dels residus i de llur perillositat.
- Promoure la recollida selectiva de residus.
- Valoritzar els residus.
- Utilitzar els residus com a font d'energia.
- Disposar dels rebuigs.
- Regenerar els espais degradats per descàrregues incontrolades.

—2 Les accions per a la reducció i la valorització dels residus tenen, per l'ordre establert en l'apartat 1, el caràcter de prioritari en la política ambiental de la Generalitat en aquesta matèria.

—3 L'acció especificada en l'apartat 1 s'ha d'atènyer a les determinacions, els principis i els criteris que s'assenyalen en els articles 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13.

—4 S'han d'incorporar programes de sensibilització i conscienciació social que suscitin la participació i la col·laboració activa dels ciutadans, les empreses i els altres productors.

—5 El programa ha de donar suport a les iniciatives privades en la gestió que garanteixin suficientment l'assoliment dels objectius de qualitat ambiental i el principi d'autosuficiència que es fixen en els articles 2 i 13.a).

Article 7

Acció de reducció

—1 Per a la minimització dels residus s'ha de fomentar:

a) L'aplicació de tecnologies que afavoreixin la reducció dels residus, la concentració i l'estalvi de recursos naturals.

b) La fabricació, la comercialització i l'ús de productes les característiques dels quals permetin de recuperar-los o reutilitzar-los com a subproductes o primeres matèries.

c) L'aplicació de tecnologies adequades per al tractament de les matèries o substàncies perilloses contingudes en els residus.

—2 També es poden establir mesures orientades a reduir la producció de residus i llur perillositat mitjançant l'aplicació, entre altres, de taxes o altres tributs damunt la producció i la disposició del rebuig. Les mesures orientades a la reducció d'envasos i embalatges tenen caràcter prioritari.

Article 8

Recollida selectiva

—1 Per a la recollida selectiva de residus s'han d'atendre les seves possibilitats de valorització i, en tot cas, els condicionants que imposen les estructures i els sistemes actuals de gestió de les diferents categories de residus.

—2 Sempre que resulti aconsellable, d'acord amb els requisits i els condicionants assenyalats en l'apartat anterior, el Govern de la Generalitat pot imposar sistemes de recollida selectiva per a determinades matèries o substàncies i fomentar-ne per a d'altres.

—3 La disposició del Govern de la Generalitat que imposi als municipis la recollida selectiva addicional a l'establerta per l'article 47.2 s'ha de sotmetre prèviament a la Comissió de Govern Local de Catalunya.

—4 La imposició del sistema de recollida selectiva per a residus no municipals no ha de generar obligacions econòmiques als ens locals.

—5 Els municipis gaudeixen també de la potestat de reglamentar la recollida selectiva dels residus municipals atenent les determinacions específiques que resultin de la legislació de la Generalitat.

Article 9

Accions de formació i conscienciació

En el marc del programa general definit per l'article 6, s'ha d'elaborar i desenvolupar una àmplia campanya de formació i conscienciació ciutadana dirigida a:

a) Informar de les conseqüències nocives per al medi que pot comportar l'ús incorrecte de productes que generen residus especials.

b) Promoure la participació activa en la implantació de la recollida selectiva.

c) Fomentar la disminució de l'ús d'envasos i embalatges de productes, principalment dels de difícil reutilització o reciclatge.

d) Evitar la degradació dels espais naturals i promoure'n la regeneració.

Article 10

Valorització

—1 Per a la valorització dels residus, s'han de promoure:

a) Plantes de reciclatge i de tractament per a determinades matèries o substàncies.

b) Mètodes, sistemes i tècniques de recuperació de subproductes.

c) Canals i mecanismes de comercialització dels subproductes, les substàncies i les matèries recuperats.

d) Altres accions dirigides a obtenir primeres matèries secundàries o a utilitzar els residus com a font d'energia.

—2 La promoció de plantes de reciclatge i de tractament s'ha de dur a terme d'acord amb les determinacions de la secció segona del capítol III del títol primer.

—3 Les administracions públiques han de procurar establir en llurs actuacions els instruments més adequats per a afavorir l'ús de subproductes recuperats. Així mateix, les administracions públiques han d'utilitzar, quan sigui possible, productes elaborats, totalment o parcialment, amb materials reciclats.

Article 11

Ús energètic

Per a la utilització dels residus com a font d'energia, es poden adoptar les mesures següents:

a) La preparació dels residus per tal de facilitar-ne l'ús i la comercialització com a combustible.

b) La promoció de les tècniques i els sistemes d'aprofitament energètic dels residus.

Article 12

Disposició del rebuig dels residus

—1 La disposició del rebuig dels residus, tant en l'origen com en plantes externes, se subjecta al principi general de limitació a les fraccions residuals no susceptibles de valorització. En la valorització s'ha de tenir en compte la possible comercialització dels productes resultants.

—2 La disposició del rebuig dels residus especials es limita, a més, a aquelles fraccions residuals que resulten de processos en els quals s'han aplicat les mesures de reducció adequades. Transitòriament, poden ésser objecte de les operacions pròpies de la gestió del rebuig els residus valoritzables que no es poden comercialitzar per la situació del mercat en un determinat moment.

Article 13

Principi d'actuació

Els programes d'actuació s'han d'orientar envers:

a) La suficiència de les instal·lacions de valorització i de disposició del rebuig dels residus per a la gestió de tots els residus que es generen a Catalunya.

b) La gestió dels residus originats tan sols en el territori de Catalunya.

c) Aquests programes s'han d'elaborar en el termini de quatre anys.

Article 14

Tècniques i instruments d'actuació

—1 Per a fer efectiu el principi establert per l'article 13, es poden aplicar les tècniques següents:

a) Delimitar zones del territori a efectes d'adscripció de determinats residus a instal·lacions concretes.

b) Sotmetre a control previ les actuacions d'expedició de residus fora de Catalunya i també sotmetre a autorització la importació de residus procedents d'altres territoris. Per a l'atorgament de l'autorització cal atènyer-se a les determinacions que resultin del programa general ordenat per l'article 6.

—2 Els instruments d'ordenació del territori han d'incorporar un estudi sobre la problemàtica de la gestió dels residus que s'originen en l'àmbit territorial d'ordenació respectiu, d'acord amb les determinacions d'aquesta Llei.

Article 15

Regeneració d'espais degradats

Per a regenerar els espais degradats per descàrregues incontrolades, els programes corresponents han d'atendre:

a) Que el responsable directe de la regeneració és la persona que ha efectuat la descàrrega i, solidàriament, el productor o el posseïdor del residu.

b) Que n'és responsable subsidiari el propietari de la finca on s'ha produït la descàrrega o, si s'escau, el titular del domini públic afectat.

c) Que les actuacions de regeneració han d'ésser ordenades per l'ajuntament o, si s'escau, pel consell comarcal, on hi ha emplaçat l'espai degradat.

d) Que l'acció de govern de la Generalitat encaminada a la regeneració dels espais degradats de Catalunya s'ha de dur a terme assistint els ens locals i cooperant-hi i, si això no és suficient, aplicant la subrogació o l'execució subsidiària que estableix l'article 136 de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya.

CAPÍTOL III

Gestió

SECCIÓ PRIMERA

Normes generals

Article 16

Sobre el productor i el posseïdor de residus

—1 El productor i el posseïdor de residus que no estiguin adscrits a un servei públic de recepció obligatòria poden gestionar directament els residus que generin o posseïxin o bé lliurar-los a un gestor autoritzat per a la valorització o la disposició del rebuig dels residus, en les condicions que estableixen aquesta Llei i les disposicions específiques o complementàries que regulin determinades categories de residus.

—2 La gestió dels residus per llur productor o posseïdor s'efectua en l'origen o bé en instal·lacions externes.

—3 La gestió dels residus en l'origen s'ha d'incloure en l'acte de concessió de la llicència municipal per a l'exercici de l'activitat que genera els residus. En la visita de comprovació prèvia a l'exercici de l'activitat, s'ha de vetllar específicament pel compliment de les condicions de la llicència referides a la gestió dels residus i s'ha de fer constar expressament en l'acta d'habilitació.

—4 Per a la gestió dels residus en instal·lacions externes pròpies, el productor i el posseïdor tenen, als efectes d'aquesta Llei, la consideració de gestors de residus.

—5 El municipi no es considera productor ni posseïdor pel que fa als residus que adquireix i posseeix com a conseqüència dels serveis municipals de gestió de residus.

Article 17

Obligacions del productor i del posseïdor de residus

—1 Són obligacions del productor i del posseïdor de residus:

a) Garantir que els residus que generin o posseeixin siguin gestionats d'acord amb les prescripcions d'aquesta Llei.

b) Les altres imposades per aquesta Llei i per les disposicions específiques o complementàries que regulin determinades categories de residus.

—2 Els productors de residus, prenent en consideració els condicionants que imposen els processos de producció actuals i la tecnologia disponible, han de:

a) Aplicar tecnologies que permetin la reducció de la producció de residus.

b) Aplicar les tècniques més adequades per a eliminar les substàncies perilloses contingudes en les residus.

Article 18

Obligacions del gestor de residus

—1 Són obligacions del gestor de residus:

a) Obtenir prèviament les llicències i les autoritzacions preceptives per a la construcció de les instal·lacions i l'exercici de les activitats.

b) Inscriure's com a tal en el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya.

c) Dipositar la fiança i, si escau, subscriure la pòlissa d'assegurança corresponent, per respondre dels danys i perjudicis ocasionats i per regenerar els recursos naturals o els espais degradats.

d) Circumscriure, si n'és el cas, la seva activitat a les àrees o zones territorials prefixades.

e) Les altres imposades específicament per aquesta Llei i per les disposicions particulars o complementàries que regulin determinades categories de residus.

—2 El gestor ha de garantir que les operacions de gestió es duen a terme sense posar en perill la salut de les persones, sense emprar procediments ni mètodes que perjudiquin el medi ambient, que originin riscos per a l'aire, l'aigua o el sòl, la flora i la fauna, ni que provoquin molèsties per sorolls i olors, i sense atemptar contra el paisatge i els espais i elements especialment protegits.

—3 Les obligacions fixades en l'apartat 1 no afecten el municipi pel que fa al servei municipal de gestió de residus.

Article 19

Registre General de Gestors de Residus

—1 Es crea el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, adscrit al Departament de Medi Ambient.

—2 En el Registre han de constar, com a mínim:

a) La identificació del gestor.

b) La data de l'autorització de l'Administració de la Generalitat per a l'exercici de l'activitat de gestió, quan aquesta sigui preceptiva.

c) La modalitat i la quantia de la fiança dipositada i, si s'escau, el número de la pòlissa d'assegurança de la responsabilitat civil.

—3 El Departament de Medi Ambient ha de comunicar als ens locals afectats les incursions de gestors de residus en el Registre General.

SECCIÓ SEGONA

Valorització dels residus

Article 20

Reciclatge i tractament en l'origen i en plantes externes

—1 El reciclatge i el tractament de residus poden ésser efectuats en l'origen pel mateix productor o bé en plantes externes.

—2 La comercialització dels subproductes recuperats en l'origen es du a terme ordinàriament a través de la borsa de residus. La borsa de residus pot ésser també utilitzada per a la comercialització d'altres residus valoritzables. L'adquisició d'aquests residus per mitjà de la borsa només pot ésser efectuada per gestors de residus autoritzats i l'operació de transacció ha d'ésser comunicada a la Junta de Residus pel venedor i el comprador. La Junta de Residus i els gestors de la borsa de residus han de garantir la confidencialitat de les dades obtingudes.

—3 Els residus que tinguin garantit el retorn a l'origen mitjançant dipòsit o un altre sistema no s'incorporen als serveis municipals ni als de l'Administració de la Generalitat.

—4 Les operacions de reciclatge i de tractament en plantes externes estan sotmeses a les determinacions dels articles 21, 22, 23, 24 i 25, i a les que resultin del desplegament reglamentari d'aquesta Llei. Les instal·lacions requereixen, a més, l'autorització administrativa prèvia de la Junta de Residus, llevat del cas d'exempció que determina l'article 5.2.

Article 21

Principis de l'acció de reciclatge i tractament

El programa de promoció de reciclatge i tractament dels residus que ha de formular l'Administració de la Generalitat s'ha d'orientar a garantir:

a) Que existeixin les plantes necessàries per a acollir tots els residus que s'originen a Catalunya i que són susceptibles d'ésser valoritzats.

b) Que les operacions de reciclatge i de tractament atenen els principis d'una òptima valorització dels subproductes recuperats i un alt nivell de protecció ambiental.

Article 22

Operacions de reciclatge i tractament dels residus

—1 Els ens locals competents han de garantir el reciclatge i el tractament dels residus municipals que s'originen en l'àmbit de llur jurisdicció.

—2 Els serveis públics de reciclatge i de tractament de titularitat dels ens locals han de comprendre, com a mínim, els residus procedents d'operacions de recollida selectiva i d'operacions de destriament, amb excepció dels residus especials. A aquests efectes, el servei de deixalleria és considerat com un sistema de recollida selectiva.

—3 L'Administració de la Generalitat es pot subrogar en les competències dels ens locals quan aquests no presten el servei o el presten d'una manera notòriament inadequada, aplicant allò que estableix l'article 136 de la Llei 8/1987, del 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

—4 L'Administració de la Generalitat pot cooperar amb els ens locals, especialment prestant ajuda tècnica per a la redacció d'estudis i projectes.

Article 23

Operacions de reciclatge dels residus no municipals

—1 L'Administració de la Generalitat ha de fomentar les operacions de reciclatge de residus efectuades per particulars i pot assumir aquestes operacions en règim de lliure concurrència amb la iniciativa privada quan aquesta és insuficient o notòriament inadequada.

—2 Els productors i els posseïdors de residus reciclables que no facin l'operació de reciclatge en l'origen estan obligats a lliurar-los a un reciclador inscrit en el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, en les condicions fixades, si s'escau, per la legislació específica sobre determinades categories de residus; el reciclador adquireix la condició de posseïdor d'aquests residus en el moment que li són lliurats.

Article 24

Servei públic de tractament

—1 Es declara servei públic de titularitat de la Generalitat el tractament dels residus especials següents: els frigorífics i altres aparells que contenen clorofluorocarburs, les piles, els fluorescents i llums de vapor de mercuri i els olis. Aquest servei s'ha de gestionar preferentment de forma indirecta. Es faculta el Govern de la Generalitat per a incorporar noves categories de residus quan, per exigències legals o per raó del progrés tècnic, es faci necessari.

—2 L'Administració de la Generalitat ha de fomentar les operacions de tractament de les altres categories de residus efectuades per particulars i pot assumir aquest servei en règim de lliure concurrència amb la iniciativa privada quan aquesta és insuficient o notòriament inadequada.

—3 Els productors i els posseïdors de residus que hagin d'ésser sotmesos a operacions de tractament en plantes externes, ja sigui per a valoritzar-los, ja sigui per a afavorir-ne l'aprofitament com a font d'energia o la disposició del rebuig, estan obligats a lliurar-los a un tractador legalment autoritzat, en les condicions fixades, si s'escau, per la legislació específica sobre determinades categories de residus; el tractador adquireix la condició de posseïdor d'aquests residus en el moment que li són lliurats.

Article 25

Gestió consorciada dels serveis de reciclatge i tractament

—1 Les operacions de reciclatge i tractament dels residus municipals i assimilables també poden ésser assumides per consorcis creats per l'Administració de la Generalitat i els ens locals i poden ésser dutes a terme per qualsevol dels sistemes determinats per la normativa vigent. En aquests consorcis, hi poden participar entitats privades sense ànim de lucre i els productors i els posseïdors dels residus que són objecte de valorització.

—2 En tot cas, l'Administració de la Generalitat ha de prendre en consideració els ens locals que duen a terme la prestació adequada del servei pel que fa als residus generats en l'àmbit territorial de llur jurisdicció i aquells que justifi-

fiuin la capacitat i els mitjans per a aquesta prestació, d'acord amb la programació ordenada per l'article 6, sempre que les activitats de gestió s'efectuïn dins del territori que delimita llur competència.

SECCIÓ TERCERA

Disposició dels rebuigs dels residus

Article 26

Operacions de disposició del rebuig dels residus

—1 Les operacions de disposició del rebuig dels residus poden ésser efectuades en l'origen pel mateix productor o bé en plantes externes.

—2 La disposició del rebuig dels residus de caràcter especial en plantes externes es declara servei públic de titularitat de la Generalitat, que s'ha de gestionar preferentment de forma indirecta.

—3 Es faculta el Govern de la Generalitat per a declarar servei públic de titularitat de la Generalitat la disposició del rebuig dels altres residus no municipals, quan aquesta operació no sigui garantida per la gestió privada.

Article 27

Garantia de les actuacions

—1 El Govern de la Generalitat pot acordar d'efectuar les operacions de disposició de rebuig dels altres residus no municipals, en règim de lliure concurrència amb la iniciativa privada, i d'intervenir, excepcionalment, les empreses privades que efectuen operacions de disposició del rebuig dels residus, quan ho exigeixi la satisfacció de l'interès general.

—2 L'acord d'intervenció de l'empresa s'ha de fonamentar en la necessitat de mantenir el funcionament de les instal·lacions i en la concurrència d'algun dels supòsits següents:

a) Cessament de l'activitat de disposició del rebuig dels residus per lliure voluntat del titular de les instal·lacions i desatenció del requeriment

b) Cessament de l'activitat per sanció.

—3 El mateix acord ha de determinar:

a) La durada de la intervenció, en congruència, si s'escau, amb la de la sanció imposada.

b) L'aplicació del règim indemnitzatori, si s'escau, segons la legislació d'expropiació forçosa.

Article 28

Sistemes de disposició del rebuig dels residus

—1 Els sistemes de disposició del rebuig dels residus són els inclosos en l'annex I d'aquesta Llei.

—2 Les activitats de disposició del rebuig dels residus en plantes externes requereixen l'autorització prèvia de la Junta de Residus.

Article 29

Classificació dels residus

—1 A efectes de la disposició del rebuig i atinent llurs característiques, els residus es classifiquen en:

a) Residus especials.

b) Residus no especials.

c) Residus inerts.

—2 És residu especial tot residu comprès en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 91/689/CE, del 12 de desembre.

—3 És residu no especial tot residu que no és classificat com a especial o com a inert.

—4 És residu inert el residu que, una vegada dipositat en un abocador, no experimenta trans-

formacions físiques, químiques o biològiques significatives i que compleix els criteris de lixiviació determinats per reglament.

Article 30

Classificació dels abocadors

—1 Els abocadors es classifiquen segons la classe de residus que s'hi dipositen.

—2 Un mateix abocador pot rebre una classificació múltiple sempre que es gestioni en zones separades i cada zona compleixi els requisits específics de la seva classe.

—3 S'han de fixar per disposició reglamentària les condicions amb què es pot autoritzar el sistema de codeposició.

Article 31

Requisits dels abocadors

—1 Els abocadors han de complir els requisits específics per reglament.

—2 Els abocadors de residus especials s'han de sotmetre als requisits especificats per llur regulació particular.

Article 32

Residus no admissibles en abocador

—1 En cap cas no es poden dipositar en un abocador els residus següents:

a) Els residus en estat líquid, llevat del cas que siguin compatibles amb el tipus de residus acceptables en cada abocador determinat, ateses les seves característiques i el seu sistema de funcionament.

b) Els residus que, en les condicions de l'abocador, siguin explosius, oxidants o inflamables, tal com són definits per la Directiva 91/689/CE.

c) Els residus infecciosos, procedents de centres mèdics o veterinaris, tal com són definits per la Directiva 91/689/CE.

—2 No es permet cap dilució dels residus amb l'objecte de complir els criteris per a llur acceptació, ni abans ni durant les operacions d'abocament.

SECCIÓ QUARTA

Taxes, altres tributs i preus públics

Article 33

Creació

—1 La prestació dels serveis de reciclatge, de tractament i d'eliminació reservats al sector públic que són objecte de sol·licitud o de recepció obligatòria pels administrats merita les taxes corresponents, que n'han de garantir l'autofinançament.

—2 La gestió dels residus es pot sotmetre també a l'aplicació d'altres tributs i de preus públics. El rendiment d'aquests tributs i preus públics s'ha d'aplicar a la gestió del programa general ordenat per l'article 6.

—3 La determinació dels elements essencials o configuradors de les taxes o altres tributs aplicables que no conté aquesta Llei ha d'ésser efectuada per la legislació específica i complementària d'aquesta que tingui el rang formal de llei.

—4 Les taxes i les tarifes dels serveis prestats pels ens locals han d'ésser fixades per les ordenances fiscals corresponents.

Article 34

Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis de reciclatge, tractament i dis-

posició del rebuig dels residus feta per la Generalitat o pels ens locals.

Article 35

Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que tenen la condició de productors o posseïdors de residus i que estan sotmeses a un servei reservat al sector públic que és objecte de sol·licitud o de recepció obligatòria.

Article 36

Acreditament

La taxa s'acredita mitjançant la realització del fet imposable. Nogensmenys, se'n pot avançar l'exigibilitat al moment en què l'interessat formula la sol·licitud.

Article 37

Tarifes

—1 Les tarifes dels serveis de titularitat de l'Administració de la Generalitat que es gestionen de forma indirecta s'han de fixar en el contracte de gestió.

—2 Les tarifes dels serveis prestats pels ens locals s'han de fixar en les ordenances fiscals corresponents.

CAPÍTOL IV

Gestió dels residus municipals

Article 38

Competències i funcions dels municipis

—1 La gestió dels residus municipals és una competència pròpia del municipi.

—2 El municipi, independentment o associadament, ha de prestar, com a mínim, el servei de recollida, de transport, de valorització i de disposició del rebuig d'aquests residus.

—3 El municipi ha de gestionar aquest servei segons les determinacions bàsiques següents:

a) L'ajuntament adquireix la propietat dels residus sempre que li siguin lliurats per a la recollida en les condicions que determini el reglament municipal del servei.

b) L'ajuntament ha de promoure la valorització dels residus en el marc del programa general que formulï la Generalitat.

c) L'ajuntament ha de prendre les mesures necessàries per a garantir que en les operacions de gestió del servei es compleixen els objectius especificats per l'article 2.

Article 39

Composició dels residus municipals

—1 Als residus municipals no es poden incorporar matèries o substàncies perilloses, que en tot cas s'han de posar en contenidors específics o s'han de dipositar a la deixalleria.

—2 Les categories de residus d'origen domèstic, de comerços, d'oficines o de serveis que siguin objecte d'ordenació legal específica, d'acord amb el que estableix l'article 5, s'han de gestionar segons el que determina l'esmentada legislació específica, la qual ha de respectar, en tot cas, les competències municipals sobre els dits residus.

Article 40

Operacions de valorització i disposició del rebuig dels residus

Les plantes de reciclatge, de tractament i de disposició del rebuig dels residus municipals estan subjectes a les determinacions següents:

a) La instal·lació i l'exercici de l'activitat estan subjectes a la intervenció administrativa com a activitat classificada. També estan subjectes, si s'escau, a la declaració d'impacte ambiental, en els termes de la normativa vigent reguladora de l'avaluació d'impacte ambiental.

b) Per al control del compliment de les determinacions d'aquesta Llei, l'Administració ambiental de la Generalitat pot nomenar un interventor tècnic mediambiental en cada una de les plantes a què es refereix el paràgraf primer d'aquest article.

Article 41

Intervenció administrativa del municipi

—1 Els ajuntaments participen en l'elaboració i la gestió del programa del Govern de la Generalitat que estableix l'article 6, en els termes d'aquesta llei i de les disposicions que la despleguin i d'acord amb les determinacions del mateix programa.

—2 En el marc de la intervenció administrativa de les activitats classificades, els ajuntaments han de vetllar perquè totes les activitats productores de residus emplaçades en el propi terme municipal, i també les activitats de gestió de residus que s'hi despleguin, compleixin estrictament les determinacions d'aquesta Llei.

Article 42

Tràmit d'avaluació de projectes

En el tràmit d'avaluació del projecte que acompanya la sol·licitud de llicència municipal per a l'exercici d'activitats productores de residus, s'ha de considerar especialment:

a) Que s'empra la millor tecnologia disponible i a l'abast per a la reducció de la producció de residus i per a la reducció de llur perillositat.

b) Que es garanteix de manera suficient la valorització dels residus i la disposició de llur rebuig.

c) Que els productes manufacturats es dissenyen de tal manera que faciliten la recuperació dels subproductes i la valorització de les matèries i les substàncies que contenen quan quedin fora d'ús.

Article 43

Previsions urbanístiques i d'equipaments urbans

—1 Els ajuntaments, per mitjà de llurs instruments de planejament urbanístic, han de:

a) Fixar, si els pertoca de fer-ho, les reserves de sòl necessàries per a l'emplaçament de les instal·lacions del servei de deixalleria.

b) Afectar, quan no tingui prioritat un servei o una dotació de titularitat municipal, les reserves de sòl per a dotacions de cessió obligatòria i gratuïta dels plans parcials dels sectors industrials a les necessitats de reciclatge i tractament dels residus industrials.

A aquests efectes, s'ha de mantenir la titularitat pública del sòl i les instal·lacions que es proposin, d'acord amb les prescripcions del Departament de Medi Ambient, han de correspondre, com a màxim, a la categoria industrial que es permeti a la resta del sector. Quan la corporació municipal destini en el planejament aquests sòls a d'altres usos públics de caràcter local prioritari, el Departament de Medi Ambient, al llarg de la tramitació del pla, pot exigir l'afectació

d'un solar de superfície no superior al 4% de la superfície total del polígon o sector, per a aquell ús i aquella destinació. Aquesta afectació comporta que el Departament de Medi Ambient, en el termini d'un any a comptar de la recepció de les obres d'urbanització o, en tot cas, de tres anys a comptar de l'aprovació definitiva del pla, pot exercir el dret d'adquisició del solar pel seu valor urbanístic.

—2 Els ajuntaments, per mitjà d'ordenances municipals específiques, han de:

a) Promoure la previsió en els edificis d'habitatges i d'oficines, i en els comerços, els tallers i d'altres establiments emplaçats en medis urbans, d'espais i d'instal·lacions que facilitin la recollida selectiva dels residus i, en general, les operacions de gestió descrites per aquesta Llei.

b) Preveure, en la xarxa viària urbana i en els camins veïnals, els espais reservats suficients per a la col·locació de contenidors o altres equipaments necessaris per a optimitzar les operacions de recollida i transport dels residus.

Article 44

Competències i funcions de l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus

—1 Correspon a l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus, en l'àmbit territorial dels municipis que agrupa, de programar i fer les obres i d'establir i prestar el servei de valorització i disposició del rebuig dels residus municipals.

—2 La gestió del servei ha d'atendre les mateixes determinacions de l'article 38.3 per als serveis municipals.

—3 Correspon també a l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus de programar i fer les obres i d'establir els serveis de transport, de valorització i de disposició del rebuig dels residus industrials, en els termes establerts per la legislació sectorial corresponent.

—4 L'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus participa en l'elaboració i la gestió del programa del Govern de la Generalitat establert per l'article 6, en els termes d'aquesta Llei.

Article 45

Competències i funcions de la comarca

—1 Correspon a la comarca la gestió dels residus municipals, en els supòsits de dispensa municipal del servei, de delegació dels municipis i d'assumpció d'aquest servei municipal per altres títols, d'acord amb la legislació de règim local.

—2 Correspon al consell comarcal d'establir, en el seu programa d'actuació, els mecanismes d'actuació necessaris a fi d'assegurar subsidiàriament la prestació adequada del servei municipal descrit per l'article 38.

—3 El consell comarcal ha de participar en l'elaboració i la gestió del programa del Govern de la Generalitat establert per l'article 6, en els termes d'aquesta Llei i en els del mateix programa.

Article 46

Servei de deixalleria

—1 Els municipis de més de cinc mil habitants de dret, independentment o associadament i, si

s'escau, els consells comarcals i l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus han d'establir el servei de deixalleria mitjançant la instal·lació de la planta o les plantes necessàries per a la recollida dels residus explicitats en l'annex III.

—2 Les plantes de deixalleria han de complir les prescripcions tècniques que siguin establertes pel Govern de la Generalitat.

Article 47

Recollida selectiva de residus municipals

—1 Per tal d'afavorir la valorització dels residus municipals, els municipis de més de cinc mil habitants de dret han d'instaurar la recollida selectiva en el servei de gestió dels residus municipals.

—2 La recollida selectiva dels residus municipals s'ha d'implantar amb caràcter obligatori pel que fa al lliurament separat al servei de recollida dels residus orgànics.

—3 La recollida selectiva de vidre, paper i cartó, plàstics, piles, metalls i altres matèries i substàncies susceptibles de valorització ha d'ésser implantada amb caràcter voluntari pels ajuntaments i consells comarcals, sens perjudici de la prestació del servei de deixalleria que es fixa en l'article 46.

CAPÍTOL V

De la cooperació econòmica de la Generalitat amb els ens locals

Article 48

Fons de Gestió de Residus

Es crea el Fons de Gestió de Residus, en el marc de la legislació reguladora de la cooperació econòmica de la Generalitat en inversions en obres i serveis de competència dels ens locals de Catalunya que contenen les lleis d'organització territorial de Catalunya.

Article 49

Adscripció del Fons

El Fons de Gestió de Residus s'adscriu a la Junta de Residus i es regeix per les determinacions d'aquesta Llei i de les disposicions que la despleguin.

Article 50

Naturalesa i recursos econòmics del Fons

—1 Els recursos del Fons de Gestió de Residus es destinen a finançar operacions de gestió dels residus municipals i assimilables.

—2 El Fons es nodreix dels recursos següents:

a) Les aportacions del Pressupost de la Generalitat de Catalunya.

b) Les assignacions que corresponguin a la Generalitat procedents de la imposició per l'Estat de gravàmens sobre residus.

c) Les aportacions de la Junta de Residus.

d) Les subvencions i els ajuts atorgats per altres.

e) L'import recaptat de les sancions imposades per l'Administració de la Generalitat com a conseqüència d'infraccions de la normativa sobre residus municipals i assimilables, un cop deduïdes les despeses de gestió.

f) Les donacions, les herències, les aportacions i els ajuts que, amb destinació específica al Fons, disposin els particulars, les empreses o les institucions.

—3 També s'incorporen al Fons els romanents procedents d'economies en la contractació, renúncies dels ens locals a ajuts atorgats o altres ròssecs, ja siguin del mateix exercici econòmic, ja siguin d'exercicis anteriors.

Article 51

Règim jurídic del Fons

—1 El Fons de Gestió de Residus atén les directrius i els principis del Pla director d'inversions locals de Catalunya i dels programes de gestió de residus que formuli la Generalitat.

—2 Les actuacions finançades amb recursos del Fons poden ésser executades per l'Administració de la Generalitat o bé pels ens locals beneficiaris d'ajuts o de subvencions, mitjançant qualsevol dels sistemes de gestió d'obres i serveis que estableix la normativa vigent.

TÍTOL SEGON

Junta de Residus

CAPÍTOL I

Organització

Article 52

Denominació i caràcter

—1 La Junta de Residus, creada per la Llei 6/1983, del 7 d'abril, sobre residus industrials, és una entitat de dret públic, regulada per l'article 1.b) de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana.

—2 La Junta de Residus gaudeix de personalitat jurídica pròpia i de plena capacitat d'obrar i ajusta la seva activitat al dret privat i al dret públic, segons els supòsits que aquesta Llei determina.

—3 La Junta de Residus s'adscriu al Departament de Medi Ambient.

Article 53

Funcions generals

—1 La Junta de Residus és l'entitat responsable de l'assoliment dels objectius fixats per l'article 2 i de l'execució del programa d'acció de la Generalitat que ordena l'article 6.

—2 També correspon a la Junta de Residus l'exercici de les competències i les funcions atribuïdes a l'antiga Junta de Residus pel Decret legislatiu 2/1991, del 26 de setembre, i de qualsevol altra que li encomani el Govern de la Generalitat.

Article 54

Naturalesa

La Junta de Residus, com a entitat de dret públic, gaudeix de personalitat jurídica pròpia i de plena capacitat d'obrar per tal de complir els seus fins, d'acord amb aquesta Llei i les seves disposicions de desenvolupament i amb l'estatut de l'empresa pública catalana. En conseqüència pot adquirir, fins i tot per expropiació forçosa, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota classe de béns, concertar crèdits, emetre deutes, establir contractes, proposar la constitució de societats i consorcis, promoure la constitució de mancomunitats, executar, contractar i explotar obres i serveis, atorgar ajuts, obligar-se, interposar recursos i exercir les accions determinades per les lleis, per a assegurar el control i la gestió dels residus.

Article 55

Organització i representació

—1 Els òrgans de govern de la Junta de Residus són:

- a) El Consell de Direcció.
- b) El president.
- c) El gerent.

—2 La representació de la Junta de Residus és exercida pel seu president.

Article 56

Composició del Consell de Direcció

—1 El Consell de Direcció és integrat per:

- a) El president, que és el conseller de Medi Ambient
- b) El vice-president, que és el secretari general del Departament de Medi Ambient.
- c) Els vocals següents:

Set representants dels departaments de la Generalitat, nomenats pel Govern;

Set representants dels ens locals de Catalunya, un d'ells designat per l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus i els altres sis designats per les dues associacions d'ens locals més representatives de Catalunya;

El director general de Qualitat Ambiental;

El gerent de la Junta de Residus;

El gerent de la Junta de Sanejament;

Dos representants sindicals, designats pels sindicats més representatius;

Dos representants empresarials, designats per les associacions empresarials més representatives;

Un representant del Consell de Cambres de Catalunya;

Un expert en la matèria de residus nomenat pel conseller de Medi Ambient;

Un representant de les entitats ecologistes de Catalunya, nomenat pel conseller de Medi Ambient.

d) El secretari, amb veu i sense vot, que és un funcionari del Departament de Medi Ambient designat pel conseller de Medi Ambient.

—2 Quan l'ordre del dia de la reunió del Consell de Direcció inclou la consideració específica d'assumptes que afecten un o diversos municipis, hi han d'ésser convocats l'alcalde o els alcaldes corresponents, els quals poden assistir, acompanyats de la persona que designin, a la deliberació de l'assumpte per al qual han estat convocats i prendre-hi part amb veu però sense vot.

Article 57

Règim de funcionament del Consell de Direcció

El funcionament, les convocatòries, les reunions i el règim per a adoptar acords de la Junta de Residus es regeixen pel que estableix la normativa vigent per als òrgans col·legiats.

Article 58

Atribucions del Consell de Direcció

—1 Pertoca al Consell de Direcció:

- a) Fixar les directrius generals d'actuació.
- b) Aprovar l'avantprojecte del programa d'actuació i el programa d'inversió i de finançament corresponents a l'exercici següent, i trametre'ls al conseller d'Economia i Finances, segons el que estableix l'article 29 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana.
- c) Elaborar l'avantprojecte de pressupost d'actuació i de capital de la Junta, per a elevar-lo també al Departament d'Economia i Finances, amb l'informe previ del Departament de Medi Ambient.

d) Concertar crèdits, d'acord amb les autoritzacions contingudes a la Llei de pressupostos o en les de suplement de crèdit o de crèdit extraordinari.

e) Aprovar el balanç anual i la memòria.

f) Aprovar els convenis de cooperació, la constitució de consorcis i els convenis de col·laboració amb les universitats i altres institucions.

g) Proposar al Govern la constitució de societats filials o la participació en societats.

h) Proposar al Govern la planificació global.

i) Aprovar els programes d'actuació.

j) Atribuir recursos als projectes tècnicament aprovats.

—2 El Consell de Direcció s'ha de reunir, almenys, una vegada al trimestre.

Article 59

Atribucions del president

Corresponen al president:

a) La convocatòria de les sessions del Consell de Direcció i la formulació de l'ordre del dia.

b) La presidència de les sessions del Consell de Direcció, els debats de les quals dirigeix i en les quals gaudeix de vot de qualitat per a dirimir els empats de les votacions.

c) Les altres atribucions que li atorguen específicament aquesta Llei i la legislació que la desplegui i complementi.

Article 60

Atribucions del gerent

—1 El gerent de la Junta en dirigeix el funcionament sota les directrius del Consell de Direcció. És nomenat i separat pel president de la Junta.

—2 Pertocuen al gerent les funcions següents:

a) Executar els acords del Consell de Direcció.

b) Dirigir, coordinar, inspeccionar i controlar totes les dependències i instal·lacions i tots els serveis.

c) Exercir la direcció del personal.

d) Presentar anualment al Consell de Direcció, per a la seva aprovació, les propostes de programes d'actuació, d'inversió i de finançament, el balanç i la memòria corresponent.

e) Les específiques que el Consell de Direcció li delegui.

f) Qualsevol altra que no sigui encomanada al Consell de Direcció o al president.

CAPÍTOL II

Règim jurídic i econòmic

Article 61

Règim jurídic

—1 L'activitat de la Junta de Residus se sotmet, en les relacions externes, al dret privat, amb caràcter general. Això no obstant:

a) El règim d'acords i de funcionament del Consell de Direcció se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

b) Les relacions de la Junta de Residus amb el Departament de Medi Ambient i amb altres ens públics se sotmeten en tot cas al dret públic.

c) També resten sotmeses al dret públic les relacions jurídiques externes que es deriven d'actes de limitació, intervenció, control i sancionatori i, en general, qualsevol acte, tant de gravamen com de benefici, que impliqui ac-

tuació d'autoritat o exercici de potestats administratives, inclòs el règim d'impugnació d'actes, el silenci administratiu i el recaptatori.

—2 El règim de comptabilitat de la Junta de Residus és el corresponent al sector públic.

—3 La Junta de Residus ha de garantir el principi de publicitat i lliure concurrència en la contractació per a l'adquisició de béns i execució d'obres.

—4 Sens perjudici que el personal de la Junta de Residus pugui ésser contractat en règim laboral, el règim jurídic i la classificació del personal de la Junta de Residus, i del que en el futur s'hi incorpori, es regeixen per les disposicions que li siguin aplicables atenent la seva procedència i la naturalesa de la seva relació d'ocupació.

Article 62

Règim de recursos

—1 Les resolucions del president i els acords del Consell de Direcció posen fi a la via administrativa. Els actes administratius del gerent poden ésser objecte de recurs ordinari davant el president, llevat que es tracti de resolucions dictades per delegació del mateix president o del Consell de Direcció.

—2 Els recursos extraordinaris de revisió s'han d'interposar d'acord amb el que estableix l'article 86 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat.

—3 L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per allò que prescriu en la normativa vigent.

—4 Els actes dictats en aplicació del règim econòmic-financer determinat per aquesta Llei poden ésser objecte de reclamació davant els òrgans de la Generalitat competents per a conèixer les reclamacions econòmic-administratives, en la forma i els terminis establerts per la legislació que li és aplicable.

Article 63

Patrimoni i recursos econòmics

—1 Constitueixen el patrimoni de la Junta de Residus els béns que li són adscrits i els béns i els drets de qualsevol naturalesa que produeixi o adquireixi.

—2 Els béns adscrits a la Junta de Residus per a exercir les seves funcions es regeixen pel que estableix l'article 23.1 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana.

—3 La Junta de Residus, per al compliment dels seus fins, disposa dels mitjans econòmics següents:

a) Els productes i les rendes del seu patrimoni i d'altres ingressos de dret privat, i qualsevol altre que li pugui correspondre.

b) Els rendiments de l'explotació dels serveis objecte de concessió.

c) Les assignacions que puguin establir cada any els pressupostos de l'Estat, els de la Generalitat i els de les corporacions locals.

d) El producte de les sancions i de les taxes i els tributs que s'imposin i que no es refereixin als residus municipals i assimilables gestionats pels ens locals.

e) Els recursos procedents de l'endeutament i de l'emissió de deute.

Article 64

Responsabilitat

La responsabilitat de la Junta de Residus, pels actes a què fa referència l'apartat 1.c) de l'ar-

ticle 61 i per les seves actuacions en relacions de dret privat, és exigible d'acord amb el que estableix la legislació vigent sobre aquesta matèria.

Article 65

Control d'auditories

Amb periodicitat anual s'ha d'efectuar el control de caràcter financer, mitjançant el procediment d'auditoria a què fa referència l'article 75 de la Llei 10/1982, del 12 de juliol, de finances públiques de Catalunya.

TÍTOL TERCER

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 66

Infraccions sancionables

No poden ésser objecte de procediment sancionador altres infraccions que les especificades per aquesta Llei, sens perjudici d'aquelles altres que resultin de la legislació sectorial que afecti els residus i no puguin ésser subsumides en les que determina aquesta Llei.

Article 67

Classificació

—1 Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus. En el supòsit que per legislació sectorial es tipifiquin conductes no descrites en aquest capítol, la classificació d'aquestes s'ha d'ajustar, en qualsevol cas, a la que aquí s'estableix, tot aplicant les correccions necessàries en la forma més convenient per a l'efectivitat de la protecció dels béns ambientals.

—2 Els municipis també poden tipificar conductes il·lícites que afectin la neteja d'espais públics, tot ajustant la classificació de les infraccions, les sancions, el procediment i altres requisits als que estableix aquesta Llei.

Article 68

Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

a) L'exercici d'activitats sense obtenció de llicència, autorització, classificació d'activitat, permís, concessió o declaració d'impacte ambiental, o incomplint les condicions imposades, si fos determinant de danys o perjudicis reals al medi ambient.

b) Les accions i les omissions següents, si per les circumstàncies que hi concorren generen danys reals o potencials molt greus per a la salut humana o el medi ambient:

1. La producció i la gestió de residus industrials especials sense disposar de les autoritzacions preceptives o vulnerant-ne les condicions.

2. L'abandonament o la gestió no autoritzada dels residus sanitaris següents: els específics o de risc, els citostàtics, els olis minerals i sintètics, els residus amb metalls i els residus de laboratoris.

3. L'abandonament o la gestió no autoritzada de residus agro-pecuaris especials, com són els plaguicides i altres productes fitosanitaris i zoosanitaris.

d) L'incompliment de programes de prevenció o de restauració de les conseqüències que l'activitat comporta per al medi ambient.

e) El tràfic o la comercialització de residus industrials especials fets per persones no autoritzades.

f) L'abandonament, l'abocament o la constitució de dipòsits, no autoritzats, de residus industrials especials.

g) La recollida i el transport de residus industrials especials, amb incompliment de les prescripcions legals o reglamentàries.

h) La vulneració de mesures cautelars o urgents adoptades per l'Administració per tal d'evitar danys o perjudicis, fins i tot presumptes, per al medi ambient.

i) L'ocultació o l'alteració maliciosa de dades aportades als expedients administratius per a l'obtenció de llicències, autoritzacions, permisos o concessions.

j) La reincidència en infraccions greus.

Article 69

Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) L'exercici d'activitats de producció i de gestió de residus sense obtenció de llicències, autoritzacions, permisos o concessions o incomplint les condicions imposades, si no hagués determinat dany o perjudici per al medi ambient, i no fos qualificat d'infracció molt greu.

b) L'omissió de constituir fiances o garanties de qualsevol classe prèviament a l'exercici d'activitats que afecten el medi ambient, en la quantia i forma legals o reglamentàries exigides en cada cas.

c) L'incompliment d'obligacions documentals, com llibres de registre, declaracions, certificacions o similars de caràcter preceptiu.

d) La no-inscripció en el Registre de Gestors de Residus.

e) L'obstrucció de l'activitat de control o inspectora de l'Administració.

f) L'abandonament de residus i deixalles de qualsevol naturalesa i la constitució de dipòsits de residus no legalitzats.

g) La gestió dels residus sanitaris, tant en les operacions intracentre com extracentre sanitari, incomplint les condicions establertes en les llicències i les autoritzacions sense l'aplicació de les mesures necessàries d'asèpsia, innocuïtat i seguretat.

h) La negativa o el retardament en la instal·lació de mesures correctores de control o de seguretat establertes en cada cas.

i) La posada en funcionament d'aparells, instruments mecànics o vehicles precintats per raó d'incompliment de les determinacions sobre gestió dels residus.

j) L'incompliment de les condicions imposades en les llicències per a l'exercici d'activitats a les explotacions ramaderes respecte a la gestió dels animals morts i excrements sòlids i líquids.

k) La reincidència en faltes lleus.

Article 70

Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) Qualsevol acció o ommissió que infringeixi disposicions contingudes en les normes sectorials de rang legal i no resultin tipificades d'infraccions molt greus o greus en aquesta Llei o en el caràcter sectorial.

b) L'abandonament fet per particulars d'objectes, residus o altres deixalles fora dels llocs autoritzats.

c) La demora no justificada en l'aportació d'informes o documents, en general, sol·licitats per l'Administració en la comesa de control d'activitats.

CAPÍTOL II Sancions

Article 71 Classes de sancions

Les sancions a imposar són les següents:

- Multa.
- Suspensió temporal d'activitat, total o parcial, i de la llicència o títol que autoritza, si s'escau, l'activitat, ja sigui de producció o de gestió de residus.
- Suspensió definitiva d'activitat, total o parcial, i revocació, en els mateixos termes, de la llicència o títol autoritzador, i inhabilitació professional temporal com a gestor de residus.
- Clausura temporal o definitiva, total o parcial, del local, l'establiment o la indústria en què s'exerceix l'activitat de producció o de gestió.
- Precintatge d'aparells, vehicles o altres mitjans mecànics, temporal o definitiu.

Article 72 Multes

La multa, que s'ha d'imposar en qualsevol cas, pot portar aparellada qualsevol de les altres sancions que s'apliquen, en la mesura en què condicionen l'exercici de l'activitat, sempre que es tracti d'infraccions molt greus.

Article 73 Quantia de les multes

La quantia de la multa és, com a mínim, de 20.000 pessetes, i, com a màxim, de 200.000.000 de pessetes.

Article 74 Graus de la multa

La multa a imposar té tres graus, que es corresponen, respectivament, amb les infraccions lleus, greus i molt greus, segons els límits següents:

- Infraccions lleus, fins a 10.000.000 de pessetes.
- Infraccions greus, fins a 100.000.000 de pessetes.
- Infraccions molt greus, fins a 200.000.000 de pessetes.

Article 75 Competència

—1 El límit de la potestat sancionadora, per a faltes molt greus, és el següent:

- Els alcaldes de municipis de menys de 50.000 habitants i els delegats territorials del Departament de Medi Ambient, 1.000.000 de pessetes.
- Els alcaldes de municipis de més de 50.000 habitants, el president de l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i de Tractament de Residus, els presidents dels consells comarcals i els directors generals del Departament de Medi Ambient, 10.000.000 de pessetes.
- El conseller de Medi Ambient, 50.000.000 de pessetes.
- El Govern de la Generalitat, 200.000.000 de pessetes.

—2 Els límits de la potestat sancionadora d'aquests òrgans per a faltes greus i lleus són, respectivament, el cinquanta per cent i el cinc per cent de les quanties anteriors.

—3 La determinació dels òrgans competents per a la imposició de sancions per infracció de les normes de gestió intracentres dels residus sanitaris és la que consta en la normativa específica reguladora d'aquests residus.

Article 76 Altres sancions

—1 La imposició de les restants sancions es determina segons la competència per raó de la matèria, si bé les que siguin de suspensió o de clausura solament poden ésser acordades pel Govern de la Generalitat, amb excepció de les atribuïdes als alcaldes, que les poden imposar en els procediments en què són competents per raó de la matèria.

—2 L'acord del Govern de la Generalitat de suspensió o clausura d'activitats de disposició del rebuig dels residus ha de resoldre també sobre la intervenció de l'empresa establerta per l'article 27.

Article 77 Execució

L'execució de les sancions referents a suspensió o cessament d'activitats correspon als òrgans competents per a l'atorgament de les llicències, les autoritzacions, els permisos o les concessions corresponents.

Article 78 Inhabilitació

La inhabilitació professional temporal per a l'exercici de les funcions de gestor de residus no pot excedir els dos anys.

CAPÍTOL III Graduació de les sancions

Article 79 Criteris de graduació

Les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduen tenint en compte criteris objectius i subjectius, que poden ésser apreciats separatament o conjuntament.

Article 80 Criteris objectius

- Són criteris objectius:
- L'afectació de la salut i la seguretat de les persones.
 - L'alteració social a causa del fet infractor.
 - La gravetat del dany causat al sector o àrea ambiental protegida.
 - La superfície afectada i el seu deteriorament.
 - La possibilitat de reparació o restabliment de la realitat fàctica.
 - El benefici derivat de l'activitat infractora.

Article 81 Criteris subjectius

- Són criteris subjectius:
- El grau de malícia del causant de la infracció.
 - El grau de participació en el fet per títol diferent de l'anterior.
 - La capacitat econòmica de l'infractor.
 - La incidència.

Article 82 Causes d'agreujament

L'afectació manifesta de la salut i la seguretat de les persones, degudament constatada en el procediment, comporta la imposició de la sanció màxima que hi ha assenyalada per a la infracció.

Article 83 Equiparació al benefici

En tot cas, la sanció pecuniària pot arribar fins al total del benefici produït per l'activitat infractora, sigui quin sigui el límit objectiu de la multa.

Article 84 Reincidència

—1 S'entén que hi ha reincidència quan l'infractor ha estat sancionat, per resolució ferma, per raó d'haver comès més d'una infracció de la mateixa naturalesa, dins el període de l'any immediatament anterior.

—2 La reincidència no es pot prendre en consideració si la infracció anterior va comportar qualificació de major gravetat del fet.

CAPÍTOL IV Responsabilitat

Article 85 Persones responsables

Són responsables de les sancions tipificades en aquesta llei tots aquells qui han participat en la comissió del fet infractor per qualsevol títol, siguin persones físiques o jurídiques.

Article 86 Autors

Són responsables en concepte d'autor aquells qui han comès directament o immediatament el fet infractor, i també aquells qui han impartit les instruccions o ordres necessàries per a cometre'l.

Article 87 Altres responsables

La intervenció en el fet infractor en forma diferent incideix en la graduació de la infracció.

CAPÍTOL V Mesures cautelars

Article 88 Adopció de les mesures

—1 Un cop ha estat detectada l'existència d'activitats de producció de gestió de residus contràries a les determinacions d'aquesta Llei i de la legislació que la desplegui o complementi, el president de la Junta de Residus pot acordar-ne la interrupció i el cessament immediat i adoptar les mesures oportunes per a fer-los efectius.

—2 En cas de danys flagrants per al medi, els òrgans de la inspecció han d'acordar la suspensió de les activitats, que ha d'ésser ratificada pel president de la Junta de Residus dins un termini de vint-i-quatre hores.

—3 Les facultats atorgades al president de la Junta de Residus en els apartats 1 i 2 poden ésser delegades al secretari general del Departament de Medi Ambient.

Article 89 Requeriment previ

Si l'activitat desenvolupada és emparada per llicència, autorització, permís, concessió o qual-

sevol titol anterior que imposa condicions d'execució, s'ha de requerir prèviament l'interessat a fi que en un termini no superior a cinc dies al·legui tot allò que convingui al seu dret per a l'ajustament de l'activitat a les condicions especificades en el dit titol. Un cop finit aquest termini, l'Administració ha d'acordar de forma motivada allò que sigui procedent.

Article 90 Vigència

Les mesures cautelars es poden acordar simultàniament a la incoació del procediment sancionador o en qualsevol moment del seu curs, i mantenir-se mentre se'n continua la tramitació, sense que en cap cas, llevat del supòsit que té en compte l'article 91, la mesura cautelar es pugui perllongar més de sis mesos.

Article 91 Supòsit especial de vigència

—1 Quan els fets danyosos detectats afecten directament o indirectament la salut de les persones, les mesures cautelars s'han de mantenir mentre persisteix l'afecció.

—2 L'acte d'aixecament de la suspensió ha d'ésser motivat.

Article 92 Classes

Són mesures cautelars, a adoptar separatament o conjuntament, les que segueixen:

a) Les de suspensió provisional de l'activitat, i també de les llicències, les autoritzacions, els permisos, les concessions o qualsevol altre titol administratiu en el qual l'activitat tingui la seva cobertura possible.

b) Les de clausura d'establiment o indústria o de tancament del local, el lloc o l'assentament on hi hagi radicada l'activitat, que es poden acordar de forma total o parcial.

c) Les de seguretat, control o correcció, encaminades a impedir la continuïtat del dany o perjudici.

d) Les de precintatge d'aparells, instruments o vehicles per raó dels quals es produeixi en cada cas la incidència en el medi protegit.

e) Qualsevol altra que, segons l'estat actual de la tècnica, permeti la interrupció del dany o perjudici.

Article 93 Facultats d'execució

—1 L'òrgan competent per a l'adopció de les mesures cautelars i de les derivades de l'execució de resolucions fermes sancionadores, administratives o jurisdiccionals, les ha de portar a terme fins i tot mitjançant l'accés a través de les propietats privades, amb ple respecte dels drets fonamentals de les persones i en particular de la inviolabilitat del domicili, supòsit, aquest darrer, per al qual cal l'autorització judicial corresponent.

—2 Amb la mateixa facultat i en els mateixos termes es pot actuar en l'exercici d'activitats inspeccionadores o de fiscalització de les activitats de producció i de gestió de residus.

CAPÍTOL VI Multes coercitives

Article 94 Supòsits

Es poden imposar multes coercitives per a l'execució de les obligacions derivades d'actes

infractors o en execució de resolucions sancionadores, que són reiterables si transcorren els terminis assenyalats a aquest efecte en els requeriments corresponents, fins que es compleixi el que hi ha disposat.

Article 95 Compatibilitat amb altres sancions

Les multes coercitives són independents de les sancions que s'imposin i compatibles amb aquestes.

Article 96 Quantia

L'import de cada multa coercitiva no pot excedir el deu per cent de la que correspon a la infracció pressumpta o declarada, ni en el seu conjunt el trenta per cent d'aquesta.

CAPÍTOL VII Procediment

Article 97 Necessitat d'expedient

Les sancions per infraccions tipificades en aquesta Llei no es poden imposar sinó en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte, el qual s'ha d'ajustar a les normes sobre procediment vigents a Catalunya, en tot allò que no sigui establert per aquesta Llei.

Article 98 Incoació

—1 Un cop coneguda l'existència d'una possible infracció, l'òrgan competent ha d'acordar d'ofici la incoació de l'expedient sancionador.

—2 L'òrgan competent ha de procedir igualment en virtut d'una denúncia o a conseqüència d'una comunicació, una instrucció o una ordre d'òrgans superiors.

Article 99 Òrgans competents

—1 Són òrgans competents per a acordar la incoació del procediment sancionador els que en cada cas tinguin la competència que la legislació sobre residus atorga.

—2 En qualsevol moment del procediment en el qual s'aprecii que no és competent aquell qui n'acordà la incoació, s'han de trametre les actuacions, sense alterar la situació derivada del que hi ha investigat, a qui sigui competent per a tramitar-lo.

Article 100 Acció pública

—1 És pública l'acció per a exigir davant els òrgans administratius i els tribunals de l'ordre jurisdiccional corresponent l'observança de tot allò que disposa aquesta Llei.

—2 S'ha de garantir la confidencialitat del denunciador en els casos en què aquest ho sol·liciti.

Article 101 Instructor

—1 Amb l'acord d'incoació de l'expedient sancionador s'ha de designar un instructor i notificar-ho immediatament als interessats, llevat que hi hagi un òrgan específic designat, amb caràcter general, per a l'exercici de les esmentades funcions.

—2 L'instructor, d'ofici o a petició de l'interessat, ha d'acordar la incorporació a l'expedient

de tots els informes o documents de tota mena que conduixin a l'aclariment del possible fet infractor.

Article 102 Plec de càrrecs

—1 Si de tot això en resulta la realitat del fet suposadament lesiu i la responsabilitat de persones determinades o determinables, s'ha de formular un plec de càrrecs en el qual s'han de descriure d'una manera completa:

a) Els fets deduïbles dels elements aportats, d'acord amb els articles precedents.

b) La norma i el precepte que es consideren infringits.

c) La tipificació del fet.

d) Els danys ocasionats o la previsió dels que se'n poden derivar per al medi ambient o per a béns de qualsevol naturalesa.

e) La sanció que hi pot correspondre.

f) La responsabilitat de la persona o les persones a les quals s'adreça el plec de càrrecs.

—2 En la notificació a l'interessat s'ha d'expressar el termini per a la contestació al plec de càrrecs, que no pot excedir els vuit dies, i també el dret a l'aportació o la proposició de les proves que estimi pertinents.

Article 103 La prova

—1 Un cop rebudes les al·legacions dels interessats, l'instructor ha de procedir a practicar les proves proposades, si són pertinents, amb la intervenció d'aquells.

—2 El rebuig de proves, pel fet de no ésser estimades pertinents, ha d'ésser motivat i notificat als interessats per l'instructor.

—3 Amb independència de les proves proposades, l'instructor pot acordar de practicar-ne tantes com consideri necessàries per al millor aclariment dels fets i de la responsabilitat dels causants, i pot sol·licitar als organismes oficials els informes que estimi conduents al millor coneixement dels fets i de llur repercussió i incidència en el medi ambient.

Article 104 Intervenció dels interessats en la prova

—1 Les proves acordades d'ofici s'han de practicar amb intervenció dels interessats, a fi de la qual cosa se'ls ha de notificar tant la prova a practicar com el lloc, el dia i l'hora en que ha d'ésser practicada.

—2 La incompareixença dels interessats, un cop acreditada la notificació, no és obstacle per a la pràctica de la prova.

Article 105 Proposta de sanció

—1 L'instructor ha de formular una proposta de sanció o, si escau, d'arxivament de les actuacions.

—2 La proposta de sanció ha de contenir, necessàriament i per aquest ordre, els extrems següents:

a) La descripció del fet infractor.

b) La determinació de la intervenció i la responsabilitat en aquest fet dels sotmesos a expedient.

c) La indicació del precepte o els preceptes que tipifiquen la conducta.

d) La determinació de circumstàncies concurrents.

e) La indicació de l'òrgan competent per a dictar la resolució.

—3 La proposta de sanció s'ha de notificar als interessats perquè hi formulin alegacions, dins un termini no superior a deu dies.

Article 106

Resolució

—1 L'acord de resolució no pot establir fets diferents dels que van servir de base al plec de càrrecs i a la proposta de resolució, ni pot considerar circumstàncies diferents que puguin comportar un agreujament de la conducta o de la sanció a imposar, sens perjudici de la diferent valoració jurídica.

—2 La resolució ha de determinar els terminis per a fer efectives les sancions pecuniàries que s'imposen i per al compliment de la resta de mandaments que conté.

Article 107

Arxivament de l'expedient

S'ha de motivar la resolució d'arxivament de l'expedient per inexistència del fet, perquè aquest no és constitutiu d'infracció o per absència de responsabilitat de les persones que hi són incloses.

Article 108

Notificació

La notificació de la resolució ha de contenir l'expressió dels recursos a interposar, per la via administrativa o la jurisdiccional, amb la determinació del termini i de l'òrgan competent per conèixer-los.

Article 109

Defectes de l'expedient

—1 Si l'òrgan sancionador estima que l'expedient i la proposta de resolució contenen defectes o deficiències que n'obstaculitzen una resolució correcta, pot acordar:

a) La devolució a l'instructor de les actuacions amb l'expressió de les diligències o les rectificacions a realitzar.

b) La pràctica de les diligències que consideri pertinents, sense necessitat de devolució d'actuacions.

—2 L'acord s'ha de notificar als interessats, i, en el segon dels casos, se'ls ha de concedir la intervenció establerta per a la pràctica de les proves o la realització de les diligències acordades d'ofici.

Article 110

Execució

—1 Un cop la resolució és definitiva, l'òrgan administratiu competent ha de disposar el que sigui pertinent per a executar-la, la qual execució no es pot suspendre per la interposició d'un recurs contenciós administratiu, sens perjudici de tot el que es pugui ésser acordat pels tribunals de l'esmentat ordre jurisdiccional.

—2 També es pot procedir a la publicació del nom del sancionat, si la infracció ha originat danys determinats a la salut de les persones o irreversibles per als recursos naturals.

—3 En qualsevol cas, es poden mantenir les mesures cautelars si de llur interrupció derivessin perjudicis irreparables per al medi ambient o per al bé jurídicament protegit per la norma infrin-gida.

Article 111

Apresiasi de delictes o falta

—1 En qualsevol moment de l'expedient sancionador en què s'apreciï la possible qualificació dels fets perseguits com a constituents de delictes o falta s'ha de passar el tant de culpa al ministeri fiscal i el procediment administratiu s'ha de suspendre una vegada l'autoritat judicial hagi in-coat el procés penal que correspongui.

—2 Si la resolució judicial no estima l'existència de delictes o falta, o de responsabilitat de la persona subjecta a expedient, l'Administració ha de continuar el procediment sancionador, llevat que aquella resolució no declari la inexistència del fet o la no-responsabilitat de l'inculpat, bé que en aquest segon cas es pot continuar l'expedient sancionador respecte a d'altres persones no afectades per la declaració judicial.

—3 La substanciació del procés penal no impedeix el manteniment de les mesures cautelars, ni tampoc l'adopció d'aquelles altres que resultin imprescindibles per al restabliment de la situació física alterada o que tendeixen a impedir nous riscos per a les persones o danys en els béns o el medi protegits.

Article 112

Normes procedimentals

La interposició, la tramitació i la resolució dels recursos es regulen per les normes de procediments vigents a Catalunya.

Article 113

Recurs ordinari

Els acords de resolució d'expedients sancionadors adoptats pels delegats territorials del Departament de Medi Ambient poden ésser objecte de recurs davant del conseller de Medi Ambient.

Article 114

Resolució dels ens locals

Les resolucions dels alcaldes i dels presidents de corporacions locals poden ésser objecte de recurs d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

CAPÍTOL VIII

Prescripció d'infraccions i sancions

Article 115

Prescripcions d'infraccions

Les infraccions molt greus prescriuen als quatre anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos, a comptar sempre el termini des de l'acabament real de la conducta infractora.

Article 116

Prescripció de sancions

Les sancions prescriuen als mateixos terminis assenyalats en l'article 115, segons les respectives classes d'infracció, comptats des que la resolució sancionadora assoleix fermesa en totes les vies.

Article 117

Conseqüències de la prescripció

La prescripció d'infraccions i de sancions no afecta l'obligació de restaurar la realitat física alterada, ni la d'indemnitzar pels danys i perjudicis causats.

Article 118

Via de constrenyiment

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les acti-

vitats de restauració dels béns danyats com a conseqüència de les infraccions d'aquesta Llei pot ésser exigit per via administrativa de constrenyiment.

Article 119

Execució subsidiària

Si l'infractor ha estat requerit per l'òrgan sancionador a restaurar el medi ambient i a recollir i tractar els residus abandonats i incompleix aquesta obligació, ha d'ésser ordenada l'execució subsidiària del requeriment.

Article 120

Drets dels treballadors

La situació i els drets dels treballadors afectats per la suspensió o la clausura d'activitats industrials en virtut d'aquesta Llei es regeixen pel que estableix la legislació laboral en relació amb el pagament dels salaris o de les indemnitzacions que procedeixin i per les mesures que es puguin arbitrar per garantir-lo. La infracció comesa no pot reportar en cap cas un benefici per a l'infractor en perjudici dels treballadors afectats.

CAPÍTOL IX

Funció inspectora

Article 121

Estatut dels inspectors ambientals

En l'exercici de llur funció, els inspectors tenen el caràcter d'autoritat i poden sol·licitar el suport de qualsevol altra, bé sigui dels mossos d'esquadra, bé sigui dels cossos de seguretat de l'Estat.

Article 122

Atribucions

—1 Els inspectors de medi ambient quan exerceixen les funcions d'inspecció, acreditant la seva identitat, estan autoritzats per a entrar lliurement i sense prèvia notificació, en qualsevol moment, en tots els centres i establiments on es desenvolupin activitats amb repercussió medioambiental, per:

a) Practicar les proves, les investigacions o els exàmens necessaris per a comprovar el compliment de la normativa ambiental.

b) Prendre o treure les mostres necessàries per a la comprovació.

c) Realitzar totes les actuacions que calgui per al compliment de la inspecció que efectuen.

—2 Els inspectors tenen lliure accés al domicili social i als establiments, les instal·lacions, els locals i les oficines en què es desenvolupen les activitats inspeccionades, quan sigui necessari per a l'exercici de llur funció inspectora.

—3 Els inspectors poden examinar la documentació relativa a les operacions rellevants en l'activitat amb incidència ambiental.

—4 L'entitat o persona inspeccionada està obligada a donar als inspectors la màxima facilitat per al desenvolupament de llur tasca.

Article 123

Obligacions de les persones o entitats inspeccionades

Les persones o entitats inspeccionades, a requeriment dels inspectors, han de:

a) Subministrar tota classe d'informació sobre instal·lacions, productes o serveis.

b) Permetre que es practiqui l'oportuna presa de mostres dels productes o les mercaderies que elaboren, distribueixen, destrueixen, aboquen o transformen.

c) Permetre als inspectors la comprovació directa de qualsevol acció que es relacioni en aquest precepte.

Article 124

Valor probatori de les actes d'inspecció

En els procediments sancionadors que s'inscrueixin per infraccions en matèria de medi ambient, les informacions aportades per la inspecció donen fe sobre els fets, les situacions o les activitats per adoptar la resolució que procedeixi, llevat de prova en contrari.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

—1 Queden derogats els articles 6 i 7 del Decret legislatiu 2/1991, del 26 de setembre, que regulaven l'organització de la Junta de Residus.

—2 Queden derogats els articles 32 i següents, fins al 45, ambdós inclosos, del Decret legislatiu 2/1991, que regulen les infraccions i les sancions.

—3 Queden també derogades totes les altres disposicions amb rang de llei o de caràcter reglamentari que contravinguin o s'oposin a les determinacions d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

La Junta de Residus, com a entitat pública sotmesa a la Llei 4/1985, del 29 de març, succeeix en tots els drets, patrimoni, recursos, deutes i obligacions assumides per la Junta de Residus, en la seva configuració d'organisme autònom creat per la Llei 6/1983, del 7 d'abril. També adquireix tots els recursos materials i personals adscrits al Servei de Residus d'Origen no Industrial de la Direcció General de Qualitat Ambiental del Departament de Medi Ambient.

Segona

De conformitat amb el que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, s'autoritza el Govern de la Generalitat per a adaptar el Decret legislatiu 1/1990, del 12 de juliol, a les disposicions urbanístiques de l'article 43 d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'habilita el Govern de la Generalitat per a actualitzar i revisar els annexos I i II d'aquesta Llei quan s'hagin d'adaptar a la normativa comunitària.

Segona

Es faculta el Govern de la Generalitat per a desenvolupar i executar les disposicions d'aquesta Llei i per a dictar les reglamentacions específiques de residus de naturalesa o característiques especials.

Tercera

Es faculta al Govern de la Generalitat perquè, mitjançant decret, pugui actualitzar les multes fixades per aquesta Llei, atenent la variació que experimenti l'índex de preus.

Quarta

Si l'actualització facultada per la disposició final tercera, per ella mateixa o en virtut de reiteracions successives, arriba a constituir un increment superior al quinze per cent de les quanties fixades per aquesta Llei, en serà necessària la modificació.

Cinquena

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'ésser publicada en el DOGC, llevat de les disposicions següents:

a) La implantació de la recollida selectiva obligatòria fixada per l'article 47, referent als residus municipals, entra en vigor als quatre anys de la promulgació d'aquesta Llei. El Departament de Medi Ambient pot prorrogar aquest termini fins a dos anys més, a petició del municipi o de la comarca, per raons suficientment motivades.

b) La implantació dels serveis de tractament de determinats residus fixada per l'article 24 entra en vigor als dos anys de la promulgació d'aquesta Llei.

c) La prestació obligatòria del servei de deixalleria fixada per l'article 46 entra en vigor als tres anys de la promulgació d'aquesta Llei.

Sisena

Abans d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Departament de Medi Ambient ha de dictar les instruccions tècniques necessàries per a la gestió del servei de deixalleria.

Setena

En el termini d'un any a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat, a proposta de la Comissió de Govern Local de Catalunya, ha d'aprovar el desenvolupament d'aquesta Llei, pel que es refereix a la determinació de les categories de residus que s'han de considerar com a assimilables als municipals.

Vuitena

S'autoritza el Departament d'Economia i Finances perquè, d'acord amb el que estableix l'article 79.a) de la Llei de finances públiques de Catalunya, dicti les disposicions necessàries per tal d'adaptar la comptabilitat de la Junta de Residus a la nova situació jurídica establerta per aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 15 de juliol de 1993

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

ALBERT VILALTA I GONZÁLEZ

Conseller de Medi Ambient

ANNEX I

Operacions de disposició del rebuig dels residus (Directiva 91/156/CE).

NB: Es considera que aquest annex recull les operacions de disposició del rebuig dels residus tal com s'efectuen en la pràctica. De conformitat

amb l'article 2, s'ha de disposar del rebuig dels residus sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar procediments o mètodes que puguin causar perjudicis al medi ambient.

D1 Dipòsit en el sòl o en el seu interior (per exemple, descàrrega, etc).

D2 Tractament en medi terrestre (per exemple, biodegradació de residus líquids o llots en el sòl, etc).

D3 Injecció en profunditat (per exemple, injecció de residus bombables en pous, falles geològiques naturals, etc).

D4 Llacunatge (per exemple, abocament de residus líquids o llots en pous, estanys o llacunes, etc).

D5 Descàrrega en llocs d'abocament especialment preparats (per exemple, envasament en alvèols estancs separats, recoberts i aïllats entre ells i del medi ambient, etc).

D6 Abocament de residus sòlids en el medi aquàtic, excepte en el mar.

D7 Abocament al mar, inclòs el soterrament en el subsòl marí.

D8 Tractament biològic no especificat en cap altre punt d'aquest annex que doni com a resultat compostos o barreges que s'eliminen mitjançant un dels procediments enumerats en aquest annex.

D9 Tractament físico-químic no especificat en cap altre punt d'aquest annex que doni com a resultat compostos o barreges que s'eliminen mitjançant un dels procediments enumerats en aquest annex (per exemple, evaporació, assecatge, calcinació, etc).

D10 Incineració en terra.

D11 Incineració al mar.

D12 Emmagatzematge permanent (per exemple, col·locació de contenidors en una mina, etc).

D13 Agrupació prèvia a una de les operacions d'aquest annex.

D14 Recondicionament previ a una de les operacions d'aquest annex.

D15 Emmagatzematge previ a una de les operacions d'aquest annex, amb exclusió de l'emmagatzematge temporal previ a la recollida en el lloc de producció.

ANNEX II

Operacions de valorització (Directiva 91/156/CE)

NB: Es considera que aquest annex recull les operacions de valorització tal com s'efectuen en la pràctica. De conformitat amb l'article 2, els residus s'han de valoritzar sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar procediments o mètodes que puguin causar perjudicis al medi ambient.

R1 Recuperació o regeneració de dissolvents.

R2 Reciclatge o recuperació de substàncies orgàniques que no s'utilitzen com a dissolvents.

R3 Reciclatge o recuperació de metalls o de compostos metàl·lics.

R4 Reciclatge o recuperació d'altres matèries inorgàniques.

R5 Regeneració d'àcids o de bases.

R6 Valorització de productes que serveixen per a captar contaminants.

R7 Valorització de productes procedents de catalitzadors.

R8 Regeneració o altre nou ús d'olis.

R9 Utilització principal com a combustible o altra forma de produir energia.

R10 Espargiment sobre el sòl en profit de l'agricultura o l'ecologia, incloses les operacions de formació d'adob i altres transformacions biològiques, amb excepció dels residus exclosos de conformitat amb l'article 4.

R11 Utilització de residus obtinguts a partir d'una de les operacions enumerades en R1 i següents, fins a R10.

R12 Intercanvi de residus per sotmetre'ls a una qualsevol de les operacions enumerades en R1 i següents, fins a R1—1.

R13 Emmagatzematge de materials per a sotmetre'ls a una de les operacions que figuren en aquest annex, amb exclusió de l'emmagatzematge temporal previ a la recollida en el lloc de producció.

ANNEX III

Servei de deixalleria

—1 Relació dels residus d'origen domèstic, del comerç, oficines i serveis que s'han d'admetre en el servei de deixalleria:

1.1 Residus especials:

- a) Medicaments caducats
- b) Fluorescents i llums de vapor de mercuri
- c) Pneumàtics
- d) Bateria
- e) Dissolvents
- f) Pintures
- g) Vernissos
- h) Piles
- i) Electrodomèstics que continguin substàncies perilloses

1.2 Residus municipals i assimilables:

- a) Paper i cartó
- b) Vidre
- c) Plàstics
- d) Ferralla i metalls
- e) Fustes
- f) Tèxtils
- g) Electrodomèstics que no contenen substàncies perilloses

—2 El reglament del servei, aprovat per l'entitat local que en sigui titular, ha d'establir les condicions en què els residus han d'ésser lliurats al servei per llurs productors o posseïdors i pot limitar la relació de residus admesos quan disposi d'un altre sistema adequat per a fer-ne la recollida selectiva.

(93.196.086)

CORRECCIÓ D'ERRADA

a l'Ordre de 24 de febrer de 1993, per la qual s'estableix una línia d'ajut als titulars d'explo-tacions agràries pels aiguats dels mesos d'agost i de setembre de 1992 (DOGC núm. 1722, pàg. 1936, de 17.3.1993).

Havent observat una errada en el text de l'esmentada Ordre, tramès al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i publicat al núm. 1722, pàg. 1936, de 17.3.1993, se'n detalla l'oportuna correcció:

A l'article 2.1, on diu:

"...del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca equivalent a 5 punts d'interès..."

ha de dir:

"...del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca equivalent a 7 punts d'interès..."

(93.145.052)

COMISSIÓ PER A UNIVERSITATS I RECERCA

RESOLUCIÓ

de 2 de juliol de 1993, d'atorgament de les beques Batista i Roca de la Generalitat de Catalunya, en el marc del Pla de recerca de Catalunya.

D'acord amb la resolució de 4 de febrer de 1993 (DOGC núm. 1716 de 5.3.1993), de convocatòria per a la concessió de les beques Batista i Roca de la Generalitat de Catalunya per a 1993 i vista la proposta de resolució presentada per la Comissió avaluadora formada d'acord amb el que preveu la base 7 de l'annex de la Resolució de 4 de febrer de 1993,

HE RESOLT:

Article 1

Acordar, amb càrrec al crèdit pressupostari 02.12.482.02/1 i per un import global de 20.000.000 de ptes., la concessió de les beques Batista i Roca a les persones que figuren a l'annex d'aquesta Resolució i pels imports que s'hi indiquen.

Article 2

Es proposa com a candidat de reserva el Sr. Marcel Ortín Rull.

Article 3

El pagament es farà efectiu directament als beneficiaris. Pel que fa a les estades iguals o inferiors a 4 mesos, el pagament es farà en un sol lliurament, i per a les estades superiors a 4 mesos el pagament es farà mensualment.

Els ajuts atorgats en concepte de viatge i de matrícula es lliuraran amb el primer pagament.

Barcelona, 2 de juliol de 1993

JOSEP LAPORTE I SALAS
Comissionat

ANNEX

Jordi Ainaud Escudero.

DNI: 46.122.303.

Projecte: Relacions entre les literatures cavalleresques catalana i anglesa (1360-1490).

Centre: QMW College, University of London, Centre for Medieval Studies.

Durada: 12 mesos.

Import brut estada: 1.920.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Ajut matrícula: 380.000 ptes.

Cèsar Carreras Monfort.

DNI: 40.969.579.

Projecte: Una anàlisi espacial i macroeconòmica de l'intercanvi a llarga distància: l'evidència de les àmfores romanes a Britannia.

Centre: University of Southampton, Dept. of Archaeology.

Durada: 12 mesos.

Import brut estada: 1.920.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Ajut matrícula: 380.000 ptes.

Ricard Giner Sariola.

Passaport: 002272.

Projecte: Màster de filosofia.

Centre: King's College London, University of London, Dept. of Philosophy.

Durada: 12 mesos.

Import brut estada: 1.920.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Ajut matrícula: 380.000 ptes.

Victor Obiols Llandrich.

DNI: 35.015.868.

Projecte: Catèleg general: la poesia intertextual de Joan Ferraté.

Centre: University of Southampton, Dept. of Spanish Studies.

Durada: 4 mesos.

Import brut estada: 640.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Ajut matrícula: 125.000 ptes.

Misericòrdia Anglès Cervelló.

DNI: 39.852.889.

Projecte: Filosofia catalana i escocesa.

Centre: University of Glasgow, Dept. of Philosophy.

Durada: 12 mesos.

Import brut estada: 2.280.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Salvador Cardús Ros.

DNI: 39.133.752.

Projecte: La relació entre les identitats culturals i la seva traducció en expectatives de govern polític a l'Europa occidental de finals de segle. Centre: Fitzwilliam College, Cambridge.

Durada: 3 mesos.

Import brut estada: 350.000 ptes. (parcial).

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Montserrat Roser Puig.

Passaport: 002546190.

Projecte: La influència anglesa en la literatura catalana de principis de segle, fent especial referència a Marià Manent.

Centre: UAB, Dept. Filologia Catalana.

Durada: 2 mesos.

Import brut estada: 320.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Helen Oppenheimer.

Passaport: 833872L.

Projecte: Influències literàries i artístiques en l'obra d'Antoni Tàpies.

Centre: Fundació Tàpies.

Durada: 5 mesos.

Import brut estada: 950.000 ptes.

Ajut viatge: 75.000 ptes.

Caragh Wells.

Passaport: L437421F.

Projecte: Barcelona en la literatura sota el règim franquista.

Centre: UAB, Dept. Literatura catalana.

Durada: 2 mesos.

Import brut estada: 320.000 ptes.

Ajut viatge: 50.000 ptes.

Gemma Vives Boix.

DNI: 38.506.851.